

SOCIETAT | 18/12/2020

“Quin ocell voldries ser?”

El Lliure i Arrels posen en marxa un espectacle itinerant per la ruta dels que viuen al carrer

Toni Vall i Toni Vall

🕒 3 min

1 🗨️ 📌 🔄 📄

La catifa que dona la benvinguda als espectadors del muntatge itinerant del Teatre Lliure i la Fundació Arrels MANOLO GARCIA

BARCELONA La Voll-Damm era l'antídot perfecte per a l'Anna Maria. Ella, com totes les persones que viuen o han viscut al carrer, del que més por té és de la indefensió. I l'alcohol ho tapa tot, fa que no estiguis cara a cara amb la foscor de la nit. Emmascara la por, dissimula el

perill quan aquest, lluny de passar de llarg, és una presència permanent. Ens ho explica la mateixa Anna Maria en un moment del recorregut pel Poble-sec que planteja *Plácido Mo*, l'espectacle itinerant que el Teatre Lliure i la Fundació Arrels han posat dempeus i que durant aquesta setmana proposa un viatge immersiu per la realitat de les persones sense sostre. El barri escollit és el Poble-sec i escoltem les vivències de tres dels 40.104 ciutadans del barri. De tots ells, cent setanta-set viuen al carrer. El Fran des de fa vuit anys, l'Stefan des de fa vint-i-un i l'Anna Maria se n'hi va estar deu fins que la fundació li ha aconseguit un pis al carrer de Blai. Li agrada molt cuidar les plantes que té al balcó.

A dues passes, hi ha la llibreria La Carbonera i el Fran recorda que el llibre que més l'ha impressionat mai és *La casa de Bernarda Alba* i l'Anna Maria ens explica que està llegint *Cleopatra* i que li fascina la duresa de la protagonista. A l'Stefan llegir no li agrada gaire. Les biblioteques també són un oasi per als sensesostre, poden anar al lavabo i consultar coses per internet. Com les ofertes de feina, per exemple. A l'Anna Maria encara li costa de creure que té lavabo propi. Des de fa poc, és un gust indescriptible poder relatar què és el primer que fa al matí quan es lleva: dutxar-se. L'Stefan, en canvi, com a inici del seu dia té el costum de prendre un cigaló al seu bar habitual. La rutina del Fran és més prosaica, fa pipí entre uns arbustos.

El bàlsam musical

El títol de l'espectacle, dirigit per Magda Puig Torres, prové d'un nom propi, Plácido Moreno, pseudònim d'una persona real que va viure al carrer i que va morir el 10 d'octubre del 2010: 10 del 10 del 10, no sé si vol dir alguna cosa però certa poètica la té. Tenia 52 anys i en va viure

deu al carrer. Fins al juny passat, uns quants companys d'en Plácido es trobaven tots els dilluns i a través del compte de Twitter @Placido_Mo compartien amb qui ho desitgés experiències, desitjos i reflexions vitals. Per exemple, que no els va semblar una bona idea traslladar tots els sensesostre a la Fira de Montjuïc per la pandèmia i que una persona que viu al carrer no pot alimentar-se només d'entrepans.

Un fogonet on es fa el sopar de persones que viuen al carrer MANOLO GARCIA

L'Anna Maria compra el pa cada dia al forn de Santa Magdalena, el Fran es menja el que troba als contenidors i l'Stefan el que més hi troba són carteres però el que més li agrada trobar-hi és roba plegada i que encara fa olor de perfum. A tots tres els agrada quan senten música que sona encara que no sàpiguen d'on ve. Ballen mentre esperen que canviï el semàfor i coincideixen que per fer amics dins del seu món, el més efectiu és donar menjar als seus gossos. El Rock, el

Forest i el Gary són els tres gossos de l'Stefan, la seva família. Fa un temps li van oferir anar a viure a un hostel però com que no podia portar-hi els gossos es va quedar al carrer.

Durant el recorregut, ens creuem amb algú que dorm dins d'un sac al costat de l'Hotel Paral·lel de Poeta Cabanyes; amb algú altre que empeny un carro de la compra replet d'objectes; amb algú que dorm al portal d'El Molino. El mateix teatre on l'any 1982 l'Anna Maria va anar a veure La Maña per posar el punt final d'un dia molt especial: el seu casament. Als Jardins Hortes de Sant Bertran s'acaba el recorregut. És prou còmode per poder-hi dormir, hi ha una font i unes roques immenses contra la paret d'un edifici. Segons expliquen, les van fer posar els veïns per evitar que ningú hi dormís. "Quin ocell t'agradaria ser, Anna Maria?" "Una gavina, Stefan, una gavina".